

SNARFSLAKER 63

(laatste aflevering in het seizoen 2006/2007)

Vrijdag de 25e mei van dit jaar zal altijd wel een gedenkwaardige dag blijven want dan spelen we niet alleen de laatste ronde van de interne competitie maar zal er ook nog een spannende race tegen 't Paard van Ree moeten worden uitgevochten. De tussenstand in de 9e ronde van de NHSB is met twee tegen één in een voorlopig voordeel van Lasker gekomen maar waakzaamheid blijft wel geboden want het Paard hoeft na de lichte afgang tegen Purmerend niet zo heel erg hoog meer te springen om de fel begeerde kampioensbeker naar Wijk aan Zee te halen.

Aan remise hebben de lui genoeg.

Het liefst zien we alles op één speeldatum afgehandeld maar dat was helaas niet mogelijk. Onvervangbare spelers waren op de geplande datum van de 25e mei niet beschikbaar en daarom moest de match over drie avonden worden uitgesmeerd. Op vrijdag 11 mei j.l. zijn we er in eigen huis getuige van geweest hoe Cor Leijen in vliegende tijdnood maar op bekwame manier het winstpunt naar zich toe wist te trekken. Helemaal tegen z'n gewoonte in heb ik hem een paar keer benauwd naar z'n klok zien kijken, en betwijfelde of hij de 36 zetten wel zonder kleerscheuren zou halen. Mijn inschatting was dat Cor het met een kwartiertje toegift op de klok nog moeilijk genoeg zou krijgen. De sympathieke tegenstander Cees Walthaus had in een complexe stelling zeeën van tijd opgebouwd en geen moment van zwaktes laten zien. Erg veel fiducia had ik er dus niet meer in maar nadat ik even later weer voorzichtig kwam kijken zag ik dat de vechtersbaas uit Wijk aan Zee tegen een finaal verloren stelling zat aan te kijken...! Hoe het anders voor Cees had kunnen verlopen werd onder het genot van voldoende troostprijzen tot in de kleine uurtjes aan de bar nabesproken en er werd daar uiteindelijk overeengekomen dat we zelfs na verlies nog altijd even goede vrienden zullen blijven.

Deel twee van de trilogie werd op maandag 14 mei in de thuishaven van Wijk aan Zee voortgezet. Daar moesten Jan Raaphorst en Tom Brugman de voorsprong van Lasker maar zien te verdedigen. Dat is aardig gelukt. Voor een verslag hoe het daar is verlopen krijg ik het dit keer wel heel erg gemakkelijk want dankzij de bereidwillige medewerking van schrijver Dennis Krassenburg, voorzitter en wedstrijdleider van het Paard van Ree, krijgen we een fraaie impressie van zijn hand te lezen. Het commentaar heb ik op hun goed verzorgde site gevonden en Dennis gevraagd of ik zijn verhaal in ons eigen clubblad mocht plaatsen. Dat mocht!

Wel werd er mij op het hart gedrukt de bron van het verhaal te vermelden, een eis waaraan ik natuurlijk van harte gehoor zal geven.
Dennis, heel veel dank, ook namens de redactie van de Snarfslaker...

Lasker 1 vs Paard van Ree 1
tussenstand: 2 - 1

DEEL 1 -vrijdag 11 mei 2007- Het was in ieder geval gezellig.....

Na het onverwachte gelijkspel van Lasker tegen Purmerend blijkt de laatste match ongemeen spannend te gaan worden. Beide teams hebben 15 wedstrijdpunten, doch dankzij een fiks aantal bordpunten volstaat voor Het Paard van Ree een gelijkspel. Door diverse omstandigheden wordt de laatste match van dit seizoen in 3 afleveringen gespeeld. Hoe gaat dat aflopen.....

Cees mocht het spits afbijten en moederziel alleen de confrontatie met Lasker aangaan. Dat kan uiteraard niet, de kleine alleen op pad. Dus heb ik hem de hele avond vergezeld. Je moet toch wat op de vrijdagavond. Zijn tegenstander was Cor Leijen, voor mij onbekend, doch in de kringen van Lasker zeer gevreesd. Het is de beste die ze hebben. Deze brave borst dacht dat het nergens meer om ging, beide teams zijn tenslotte reeds gepromoveerd nietwaar? Dat kan wel zo zijn, maar er staat nog wat EER op het spel. En de NHSB heeft nog een mooie beker te vergeven die in onze prijzenkast niet zou misstaan. Beide heren hadden er toch wel zin in en terwijl zij de 64 velden besnuffelden vermaakte ik mij uitstekend met het Lasker magazine, onder de vreemde naam Snarfslaker. Amusante lectuur moet ik zeggen, maar ik heb niemand een Snarf horen slaken. Lasker ontpopte zich in ieder geval als een gezellige club, waar zeer serieus wordt gespeeld en waar de catering van grote klasse is!

Terug naar de oorsprong van deze avond. Toen de klokken gingen lopen, drong slechts het geluid van kwetterende en fluitende vogels naar binnen. Geen getik der uurwerken? Nee dus, het blijken speciale Lasker klokken te zijn, die lopen op batterijen. Heel apart. Na 15 minuten en 8 zetten stond Cees lekker ontwikkeld. Zijn tegenstander leek wat gedrukt te staan, maar wat weet ik nou van schaken?

Cor Leijen bleek behoefte te hebben aan veel bedenktijd. Een mooie strijd ontspon zich voor mijn ogen. Cees stond op een gegeven ogenblik echt beter, maar verzuimde toch door te drukken. Met een paar snelle zetten, Cor kwam toch wel in tijdnood, werd de tijdscontrole gehaald. Of Cees zich op had laten jagen? Wie zal het zeggen. In ieder geval stortte de eens zo degelijke stelling in elkaar en moest Cees zijn meerdere erkennen.

Maar iedereen was het erover eens: er was verdiend gewonnen en verloren.

Nou, deze deuk in ons en Cees zijn imago moet a.s. maandag maar worden weggepoetst.

Vrijdag 25 mei volgt de apotheose, bij Lasker thuis. Heren denk om beschermende keding, er storten wel eens tafels in bij Lasker.....

DEEL 2 -maandag 14 mei 2007- Wel verdiend, maar toch anders....

Het was zeer rustig in café de Zon. Wel erg rustig....

In "onze" zijzaal stonden keurig 2 tafeltjes klaar; te wachten op wat komen ging. Terwijl ik de stukken en de klokken aan het klaarzetten was hoorde ik Bert en de 2 Laskerianen binnenkomen. Ton volgde kort daarop.

Voordat we naar de partijen zelf gaan, even wat aandacht voor het randgebeuren. Zoals gesteld was het zeer rustig bij binnenkomst. Nadat de gladiatoren hun kleine arena betreden hadden begon het wachten. In een verder uitgestorven café. Wolter kwam even kijken en vertrok weer. Het bleef stil tot Cees binnenkwam. Met veel bombarie overtuigde hij de aanwezige bardame van zijn aanwezigheid. Daar de strijders hier niet aan leken te ontkomen sloten zij hun ruimte af. Die hadden tenminste rust.

Wolter kwam later op de avond weer terug en ook Hans en Frans (leuke naam voor een stripboek..) kwamen van hun belangstelling getuigen.

Na Cees wat randvoorwaarden voor de trip naar Ströbeck te hebben uitgelegd, vond hij het nodig zijn verliespartij van afgelopen vrijdag nog eens uitgebreid te etaleren.

Voorzien van smakelijk commentaar.

Hans zag het allemaal eens aan en vergeleek de rust en het behoedzaam bekijken der schakers met het ritueel dat doorgaans in een rouwkamer wordt waargenomen.

Wel erg morbide hoor, zo slecht ging het nou ook weer niet.

Dan de strijd zelve...voorwaar niet van spanning ontbloot.

Ton zat al snel tegen een listig ineengevlochten stelling aan te kijken.

Bert ging weer, als vanouds, redelijk voortvarend van start met zijn Dame.
Maar Bert kan dat.
Na geruime tijd werd licht duidelijk welke kant het deze avond op zou gaan.
Ton leek een frisse vrijpion op de a-lijn te hebben, maar kwam lichtjes bedrogen uit.
Het pionnetje werd keurig opgepeuzeld en een ware mat-aanval dreigde.
Ton verblikte of verbloosde niet, maar begon wel lichtjes te zweten en te drentelen.
Een, niet verwacht, puntverlies dreigde hier.
Bert daarentegen zat ontspannen achter de stukken in de wetenschap dat zijn tegenstander in vliegende tijdnood dreigde te komen. Bert kwam voor de zekerheid nog maar eens even naar de spelregels informeren.
Maar wat dat met die gasten van Lasker is weet ik niet maar, net als de tegenstander van Cees afgelopen vrijdag, werden ineens een aantal forse krachtzetten geproduceerd in verrassend korte tijd.
Toen hier de rookwolken waren opgetrokken stond Bert echter nog steeds stevig en met een ruime tijdsvoorsprong. Hier leek het punt zeker!

De tegenstander van Ton begon ineens raar te schuiven. Ton kon tussenschaakjes geven en ging er nog eens lekker voor zitten. Een remise leek hier ineens haalbaar. En ja hoor, zijn jeugdige opponent kon de juiste voortgang maar niet vinden en het puntje werd eerlijk gedeeld. Daar hadden we niet helemaal meer op gerekend. Met Bert's dreigende volle punt verdween de rouwkamersfeer en aan de bar werd het steeds luidruchtiger. Bert kwam nog even aan de bar kijken om aan te horen dat hij slechts op zijn dikke billen gezeten hoefde af te wachten hoe zijn tegenstander door de tijd zou worden ingehaald.
Tsja, en dan laat Bert zich ineens van een mooie verrassende kant zien. Hij had nl de lopers al geruild en wenste op "normale" wijze te winnen. Iemand door de vlag jagen blijkt Bert onwaardig. Misschien niet erg efficiënt, maar wel sportief. En je moet uiteraard wel weten hoe je dan verder gaat spelen. Nou....Bert schoof zijn enige losse pion onverhoeds 2 stapjes voren en stond pardoes **pat!**

De hele avond en de stellingen overziend was de uitslag wel terecht: 1-1. Maar de geleerde aanwezigen hadden de verdeling toch anders gedacht. Ook de schaaksport blijft af en toe een raadsel, zeker als mensen zich ermee gaan bezighouden.

met dank voor uw aandacht,
de voorzitter.

Bovenstaande verslag is met toestemming van de auteur Dennis Krassenburg, mei 2007, zonder inhoudelijke veranderingen in ons clubblad geplaatst.

STILLE STORM (17)

Nog maar kort voor het uitkomen van het laatste nummer in dit seizoen realiseerde ik mij dat er voor mijn extragalactische fietstochtje nog een olifantje gezocht moest worden om het verhaal uit te blazen. Wel, dat was niet moeilijk want het was nu nog maar een klein stukje fietsen om bij het beginpunt aan de oever van het oeroude binnenwatertje te komen. Tijdens de afdaling waarbij ik nog flink in de remmen moest knijpen, zag ik het licht van de ronde schijf langzaam uitdoven, en precies op het moment dat ik weer gras onder mijn voeten voelde hoorde ik daar weer de heldere stem: “Leg de steen der oudste herinneringen weer terug op de plaats waar deze is gevonden en vervolg uw weg”.

Epiloog

Van Looy zei het al eens eerder: *bij elk verhaaltje past een epiloog*, en dat mag ook best met ons verhaal zo zijn. Ik hoop dat ik het geduld van de lezer niet al te veel op de proef heb gesteld, en dat er is begrepen waarover dit alles is gegaan. Begrepen waarom we de enorme halo waarin wij leven nimmer zullen rondend en de oorsprong van ons bestaan nimmer zullen doorgronden als we het niet ook dicht bij huis willen zoeken. Wie tussen de regels van het verhaal doorleest, zal spoedig tot de conclusie komen dat ik niet zo erg onder de indruk ben van al die technologische vernieuwingen. Ook kan men lezen dat er fantastische kennis (zie “Torens” in de nummers 38/41) verloren is gegaan. Hoeveel bewondering en respect kunnen de oude Soemeriërs met hun aan astrofysica verwante kennis in het huidige informatietijdperk eigenlijk nog afdwingen..? Moeten wij ons niet ernstig en diepgaand afvragen waar die astronomische kennis in de oude culturen vandaan gekomen is? Een veel gehoorde verklaring voor dit bijzondere fenomeen is dat de oude volkeren heel goed naar de sterren hebben kunnen kijken omdat het toen nog zo lekker donker was... Nou dat kan er bij mij absoluut niet in. Moderne astrofysici menen iets over de oorsprong van het leven in het heelal te kunnen zeggen. Ze turen daarom met ultra moderne technieken naar de randen van ons bestaan, maar ik vraag mij werkelijk af of dat niet voor altijd zo zal blijven. Schuilt er in dit waarnemen ook niet juist een groot gevaar? De afstanden (energieën) waar vol ontzag naar gekeken wordt, zo willen de heren wetenschappers wel toegeven, worden totaal niet begrepen. Ze scheppen alleen maar verwarring en leiden uiteindelijk

tot technologische vernieuwingen van twijfelachtige aard en missen haar ontwrichtende uitwerking op onze samenleving niet...!

Reeds vorig jaar schreef ik in "Goudoogje" (zie Snarfslaker no. 15) over disharmoniërende energieën in onze samenleving en dat we daarin moesten vaststellen dat moderne uitvindingen een krachtige invloed hebben op ons bewustzijn. Volgens sommige filosofen is het zelfs niet geheel uit te sluiten dat fysieke waarnemingen onomkeerbare processen op gang kunnen brengen en dat geeft te denken...

Er is voor ons nog veel te ontdekken en een aantal daarvan zullen wel weer tot nieuwe inzichten leiden waarvan we de uiteindelijke gevolgen maar nauwelijks kunnen overzien.

De rode draad die ook in dit verhaal eenvoudig is terug te vinden is dat het weer appelleert aan ons historisch bewustzijn...

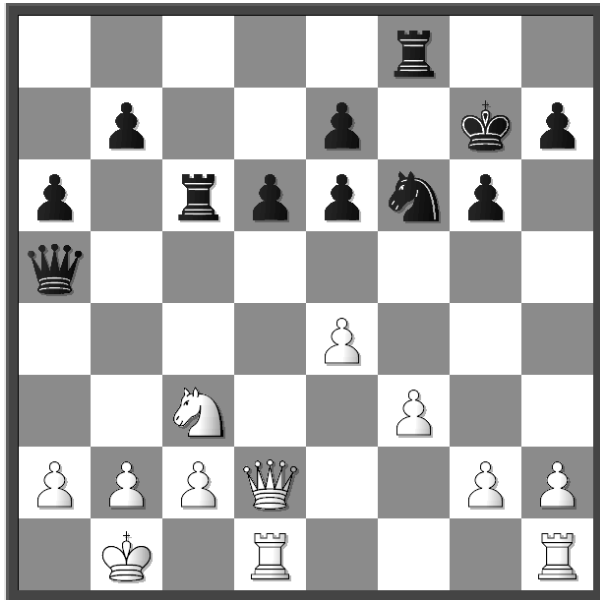
Een echo uit de oeroude tijden van de Soemerieërs is gelukkig nog te vinden in een van de oudste literaire werken ter wereld, het Gilgamesj-epos. Een historische Gilgamesj heeft waarschijnlijk geleefd in de 28^e eeuw voor Christus. Hij was toen de koning van Oeroek, een stad in het zuiden van het huidige Irak. Het is een mooi samenhangend en goed doorlopend verhaal met de strijders Gilgamesj en Enkidoe als hoofdfiguren. Ik kan het iedereen van harte aanbevelen.

NEGENDE RONDE NHSB

1.	Cor Leijen	1863	-	Cees Walthaus	1726	1	-	0
2.	Folkert Hildama	1834	-	Hans Eigenbrood	1850			
3.	Jan Raaphorst	1643	-	Bert Kistjes	1527	½	-	½
4.	Henk Grondsma	1790	-	Wolter Vos	1641			
5.	Cor Groen	1694	-	Huub de Vries	1623			
6.	Henk Graafsma	1465	-	Frans Schoo	1621			
7.	Jolanda Vos	1604	-	Roberto Ierschot	1613			
8.	Tom Brugman	1417	-	Ton Duin	1510	½	-	½

VERANTWOORDING PROBLEEM 165/40

Vorige week is het laatste probleem van dit seizoen opgelost en rest mij nu nog verantwoording te geven waarom de zet e4 - e5 als de enige en juiste zet mag worden aangemerkt.

wit is aan zet

1. e4 - e5 - Da5 x e5
2. Pc3 - e2 - Tc6 - c8
3. Th1 - e1 - De5 - d5
4. Dd2 - c1 - Dd5 - c4
5. b2 - b3 - Dc4 - b4
6. Pe2 - d4 - Tf8 - f7
7. Pd4 x e6+ - Kg7 - h8
8. Dc1 - b2 - Db4 - h4
9. c2 - c4 - b7 - b5
10. g2 - g3 - Dh4 - h6
11. c4 - c5 - d6 x c5
12. g3 - g4 - g6 - g5
13. h2 - h4! - Dh6 - g6+
14. Kb1 - a1 - g5 x h4
15. g4 - g5 - c5 - c4
16. b3 x c4 - b4 x c4
17. Db2 - c3 - h4 - h3
18. g5 x f6 - e6 x f6
19. f3 - f4 - f6 - f5

Op De5 x h2 zal Pe2 – f4 volgen!

20. Dh3 x h2 - c4 - c3
 21. Dh2 - c2 - Tf7 - e7
 22. Pe6 - g5

En zwart staat reddeloos verloren.

BAR ONBEMAND....

Volgende week tijdens de gezellige slotavond zal Anita een van de meest opvallende afwezigen zijn. Voor deze traditioneel erg dorstige avond wordt nog driftig naar een plaatsvervanger/ster gezocht.

Aanmelding of overleg over deze openstaande vacature is dringend gewenst..!

MISSERS VAN DE WEEK

Frans van der Eng - Tom Brugman 1 - 0
 Dame opening - Onderlinge 2007

1. Pg1 - f3 - d7 - d5
 2. d2 - d4 - Pb8 - c6
 3. Lc1 - f4 - Pg8 - f6
 4. e2 - e3 - e7 - e6
 5. Pb1 - d2 - a7 - a6!?

Zwart wijkt af. Normaal wordt hier Lf8 – e7 gespeeld en beide spelers gaan nu op eigen kracht verder.

6. a2 - a4 - Lf8 - e7!?
 7. c2 - c3 - Le7 - d6

Ook Lf8 – d6 moet in aanmerking worden genomen.

Dus toch... !

8. Pf3 - e5!?

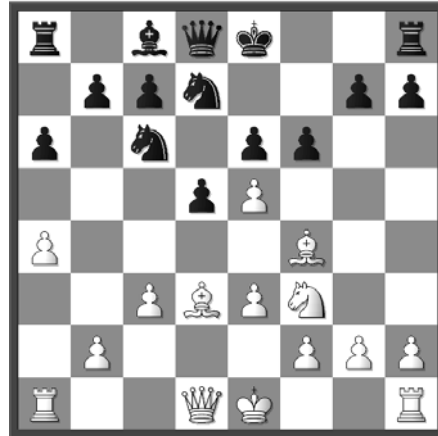
9. d4 x e5 - Ld6 x e5

10. Pd2 - f3 - f7 - f6

11. Lf1 - d3?

Ook Lf1 – d3 komt ook in aanmerking maar wit ziet andere mogelijkheden.

Wit begint te prutsen. Zwart kan nu het initiatief met f6 x e5 zonder problemen overnemen.

12. e5 x f6 - g7 x f6

13. Lf4 - g3? -

14. Pf3 x e5 - f6 x e5

15. Lg3 x e5??- Pc6 x e5

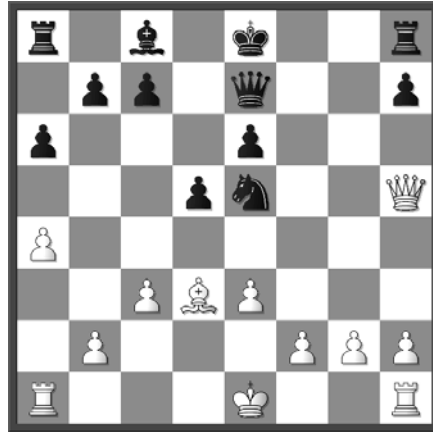
16. Dd1 - h5+

- Dd8- e7?

Een merkwaardige zet die moeilijk te doorgronden is.

Wit negeert het lekkere hapje op c7....!?

Wit genereert hier een paar slordige zetten die in feite nergens op slaan. Het idee was misschien wel aardig maar het had eerder moeten komen. Nu faalt Dh5+ eenvoudig op Pe5 - e7 en er is gratis een stuk weggeven.

- De7 - f7??

Cadeautje...!? Zwart geeft pardoes alles uit handen en kan nu alleen nog maar tegenspartelen.

- 17. Dh5 x e5 - Th8 - f8
- 18. 0 - 0 - h7 - h5
- 19. Ta1 - c1 - h5 - h4
- 20. Ld3 - e2 - Ke8 - e7
- 21. De5 x c7 - Ke7 - e8
- 22. Dc7 x f7+ - Ke8 x f7
- 23. c2 - c4 - Kf7 - g8
- 24. c4 x d5 - e6 x d5
- 25. Tc1 - c7 - b7 - b5
- 26. a4 - a5 - Lc8 - f5
- 27. Tf1 - c1 - Ta8 - e8
- 28. Tc1 - d1 - Te8 - e5
- 29. Td1 - d4 - h4 - h3
- 30. g2 - g3 - Tf8 - f6
- 31. Le2 - f3 - Lf5 - e6
- 32. Lf3 - e2 - Te5 - g5
- 33. Tc7 - c6 - Tg5 - f5
- 34. f2 - f4 - Le6 - d7
- 35. Tc6 - c7

Zwart geeft op.
